

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: L. Lupașco
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: V. Pruteanu, L. Popova, I. Muruianu

Dosarul nr. 3ra-810/15

DECIZIE

12 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Tatiana Vieru, Iuliana Oprea,
Ion Corolevschi, Ion Druță

examinând recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Cuzimuc Alexandru”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Individuală „Cuzimuc Alexandru” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013 și deciziei nr. 489 din 14 iunie 2013,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Cuzimuc Alexandru” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 septembrie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 25 iulie 2013, Întreprinderea Individuală „Cuzimuc Alexandru” sa-adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău (IFS mun. Chișinău) cu privire la anularea deciziei nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013 și nr. 489 din 14 iunie 2013.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 25 februarie 2013, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a efectuat un control la pavilionul alimentar amplasat pe adresa str. Cuza Vodă, 51/2, mun. Chișinău, care aparține ÎI „Cuzimuc Alexandru”.

Susține că, în rezultatul controlului, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a întocmit actul nr. 1-611118 din 25 februarie 2013 în care a stabilit că ÎI „Cuzimuc Alexandru” a încălcat prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) și f), pct. 10 lit. a) și e) cap. V anexa V al Regulamentului cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 474 din 24 aprilie 1998, prin depistarea excedentului de mijloace bănești în casierie în sumă de

509,10 lei, neprezentarea de către contribuabil la prima cerere a persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală a documentelor de proveniență a mărfii (produse alimentare).

Menționează că, în baza actului de control IFS mun. Chișinău a emis Decizia nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013 prin care ÎI „Cuzimuc Alexandru” a fost sancționat cu amendă în sumă de 10 000 lei conform prevederilor art. 254 alin. (2) Cod fiscal și în sumă de 10 000 lei în conformitate cu prevederile art. 253 alin. (1) din Cod fiscal.

Afirmă că a contestat Decizia nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013 la Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, fiind emisă pe marginea contestației Decizia nr. 489 din 14 iunie 2013 prin care s-a respins contestația ca fiind neîntemeiată.

Relevă că, decizia IFS mun. Chișinău nr. 489 din 14 iunie 2013, a fost recepționată de ÎI „Cuzimuc Alexandru” la data de 28 iunie 2013,

Indică că, deciziile în cauză (nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013 și nr. 489 din 14 iunie 2013) sunt ilegale, deoarece în cadrul petrecerii controlului nominalizat, la data de 25 februarie 2013, reprezentanții pîrîtului nu au solicitat prezența conducătorului agentului economic sau al persoanei cu funcție de răspundere (reprezentant împuternicit în modul corespunzător), efectuînd controlul și înaintînd solicitări și pretenții nemijlocit doar vînzătorului, care nicidecum nu se încadrează în prevederile legale stabilite de reprezentant al persoanei juridice, or nu a fost solicitată procura sau alt act confirmativ al acestui angajat.

Consideră că la solicitările reprezentanților pîrîtului de a prezenta documentele de proveniență a mărfii (banane, portocale, kiwi, rachiu), vînzătoarea dispunînd doar de copii de pe documente, deoarece originalele se aflau la conducătorul întreprinderii, care nu era la fața locului, le-a prezentat, însă reprezentanții IFS au refuzat să se uite la copii, invocînd că vînzătoarea este obligată să le prezinte în original.

Invocă că, a respectat cu strictețe prevederile legale, deoarece bonul de casă a fost eliberat și pus pe masă (pe tejghea), prin urmare, se consideră că operațiunea economică a fost înregistrată, conform Hotărîrii Guvernului nr. 474 din 28 aprilie 1998 Cap. V, p.10, iar vînzătorul nu poate obliga consumatorul să ia bonul de casă, sau să îl înmîneze cu forța.

Specifică că, vînzătoarea a preluat comanda și suma de bani în mărime de 10 lei, a returnat restul în mărime de 3 lei, iar după ce a fost bătut bonul de plată l-a pus pe tejghea la vederea cumpărătorului.

Precizează că, suma de 509 lei se afla lîngă casierie și nu în casierie, această sumă de bani aparținînd personal vînzătorului și nicidecum agentului economic, astfel așa-zisul excedent de mijloace bănești a survenit ca rezultat a imprudenței reprezentanților IFS, ridicîndu-i de pe masă, și considerînd că sunt bani din casierie, or, nu au ascultat explicațiile vînzătorului, care a încercat să le explice că sînt banii personali, iar pentru faptul că vînzătorul și-a permis să păstreze temporar banii săi personali lîngă sau în preajma casieriei, potrivit actelor normative în vigoare, nu este prevăzută vreo sancțiune, respectiv nici măcar angajatorul nu o poate sancționa disciplinar.

Menționează că, de către IFS mun. Chișinău prin decizia nr.1130/03/2013 din 19 martie 2013, ÎI „Cuzimuc Alexandru”, a fost sancționat cu amendă în mărime totală de 20 000 lei, însă potrivit prevederilor art. 293 alin. (5) Cod Contravențional, existența excedentului sau deficitului de mijloace bănești în caseta (sertarul) pentru bani a mașinii de casă și control sau în alt loc special destinat primirii și păstrării temporare a mijloacelor bănești din activitatea curentă, ce depășește o unitate convențională, se sancționează cu amendă de 50 de unități convenționale. Astfel, sancțiunile stabilite de către Inspectoratul Fiscal de Stat în Decizia nr. 1130/03/2013 din 19 martie 2013 sunt nefondate.

Solicită reclamantul anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013 și a deciziei nr. 489 din 14 iunie 2013 ca fiind ilegale și neîntemeiate.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 septembrie 2014, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015, a fost respins apelul declarat de ÎI „Cuzimuc Alexandru” și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 septembrie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 16 aprilie 2015, în termenul prevăzut de lege, ÎI „Cuzimuc Alexandru” prin intermediul avocatului Oleg Grosu (mandat nr. 0257144) a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material. Mai invocă, că instanțele inferioare nu au luat în considerare și nu s-au expus asupra încălcărilor comise de către reprezentanții IFS în cadrul petrecerii controlului cu reiterarea temeiurilor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării pricinii în instanțele inferioare.

La 14 mai 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a prezentat referință pe marginea recursului, solicitînd respingerea acestuia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 iunie 2015, recursul declarat de către ÎI „Cuzimuc Alexandru” a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC prezentul recurs se examinează fără prezența părților.

Examinînd argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și referința prezentată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul este întemeiat, care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, și emiterea unei hotărîri noi prin care: acțiunea urmează a fi admisă parțial, cu anularea parțială a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013, și anume în partea prin care s-a aplicat sancțiunea fiscală sub formă de amendă pentru neprezentarea de către contribuabil la prima cerere a documentelor de proveniență a mărfii persoanelor din cadrul organelor cu atribuții de administrare fiscală în temeiul art. 253 alin. (1) al Codului Fiscal, în rest, acțiunea urmează a fi respinsă, din considerentele ce

urmează:

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, *„Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre”*.

Potrivit art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii.

Colegiul reține, că din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei rezultă, că la 25 februarie 2013, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a efectuat un control la pavilionul alimentar amplasat pe adresa str. Cuza Vodă, 51/2, mun. Chișinău, care aparține ÎI „Cuzimuc Alexandru”.

În rezultatul controlului, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a întocmit actul nr. 1-611118 din 25 februarie 2013, în care a stabilit, că ÎI „Cuzimuc Alexandru” a încălcat prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) și f), pct. 10 lit. a) și e) cap. V anexa V al Regulamentului cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 474 din 24 aprilie 1998, prin depistarea excedentului de mijloace bănești în casierie în sumă de 509,10 lei, neprezentarea de către contribuabil la prima cerere a persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală a documentelor de proveniență a mărfii (produse alimentare).

În baza actului de control IFS mun. Chișinău a emis Decizia nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013, prin care ÎI „Cuzimuc Alexandru” a fost sancționată cu amendă în sumă de 10 000 lei conform prevederilor art. 254 alin. (2) Cod fiscal și în sumă de 10 000 lei în conformitate cu prevederile art. 253 alin. (1) din Cod fiscal.

ÎI „Cuzimuc Alexandru” a contestat Decizia nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013 la Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, pe marginea contestației respective fiind emisă Decizia nr. 489 din 14 iunie 2013, prin care s-a respins contestația ca fiind neîntemeiată.

La 25 iulie 2013, ÎI „Cuzimuc Alexandru” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013 și nr. 489 din 14 iunie 2013.

Colegiul menționează cu referire la decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013, în partea prin care s-a aplicat sancțiunea fiscală sub formă de amendă pentru desfășurarea unei activități fără utilizarea mașinii de casă și de control cu memorie fiscală existente, conform art. 254 alin. (2) Cod Fiscal (în redacția la data emiterii deciziei), ca întemeiată, urmând a fi menținută, în acest sens menționează următorul cadru legal relevant speței:

Conform art. 8 alin. (2) lit. f) Cod Fiscal, *contribuabilul este obligat în caz de control al respectării legislației fiscale, să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și*

achitarea la buget a impozitelor și taxelor și acordarea facilităților, să permită accesul, în cazul ținerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de evidență contabilă.

Potrivit art. 254 alin. (2) Cod Fiscal (în redacția la data emiterii deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013) *„Desfășurarea unei activități fără utilizarea mașinii de casă și de control existente sau cu utilizarea mașinii de casă și de control defectate, nesigilate sau neînregistrate la organul fiscal, se sancționează cu amendă de 10000 de lei pentru fiecare caz de încălcare.”*

Conform pct. 4 din Regulamentul cu privire la aplicarea MCC cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 474 din 28.04.1998, *la efectuarea decontărilor bănești în numerar pentru operațiunile economice cu consumatorii, contribuabilii sânt obligați să utilizeze mașina de casă și control. Această obligativitate se extinde asupra tuturor subdiviziunilor (filială, reprezentanță, oficiu, secție, magazin, depozit, unitate comercială, unitate de prestări servicii (inclusiv unitate de transport-taxi etc) în care contribuabilul primește plățile pentru operațiunile economice (consumatorul achită plata).*

În temeiul prevederilor capitolului V pct. 10 lit. e) din Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 474 din 28.04.1998 *„Cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar”, se consideră că tranzacția comercială nu este înregistrată în MCC, deci decontările bănești în numerar se efectuează fără aplicarea mașinii de casă și control (se desfășoară activitate fără utilizarea mașinii de casă și control) în cazul în care la verificare se depistează existența unei sume de mijloace bănești excedente, care nu poate fi justificată prin datele înscrise în documentele emise de mașina de casă și control.*

În baza pct. 9.4.3 alin. (4) din Regulamentul cu privire la modul de exploatare a mașinii de casă și control cu memorie fiscală, aprobat prin decizia Comisiei interdepartamentale pentru mașinile de casă și control nr. 2407 din 24.07.1998, (Monitorul Oficial nr. 109-110/209 din 10.12.1998), *casierului (operatorului) i se interzice să aibă în casă bani proprii și bani ce nu sunt trecuți la evidență prin mașina de casă și control.*

În acest context legal, Colegiul menționează că, conform actului de control nr. 1-611118 din 25.02.2013, privind respectarea legislației fiscale, întocmit de inspectorii Sergiu Croitor și Nicolai Alifanov, a fost constatat, că ÎI „Cuzimuc Alexandru” a încălcat prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) și f), pct. 10 lit. a) și e) cap. V anexa V al Regulamentului cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 474 din 24 aprilie 1998, prin neutilizarea mașinii de casă și control cu memorie fiscală existente la încasare mijloacelor bănești în sumă de 7,00 lei și admiterea excedentului de mijloace bănești în casierie în sumă de 509,10 lei.

Colegiul reține, cu referire la argumentele privind ilegalitatea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013, în

partea prin care s-a aplicat sancțiunea fiscală sub formă de amendă pentru desfășurarea unei activități fără utilizarea mașinii de casă și de control cu memorie fiscală existente, conform art. 254 alin. (2) Cod Fiscal (în redacția la data emiterii deciziei), invocate de către recurentul ÎI „Cuzimuc Alexandru, și anume, că angajata acesteia (vânzătoarea) a eliberat bonul fiscal și la pus pe masă în imediată apropiere de aparatul de casă, Colegiul reține că aceste argumente sunt contrare materialelor dosarului și anume Explicația din 25.02.2013 (f.d. 56), conform căreia vânzătoarea, Gleevaia Viorica a argumentat neeliberarea bonului fiscal prin faptul că la momentul efectuării vânzării, erau mulți cumpărători, adică din insuficiență de timp.

Cu referire la argumentele recurentului ÎI „Cuzimuc Alexandru” că angajata acesteia (vânzătoarea) nu cunoaște limba de stat și de către inspectorii Sergiu Croitor și Nicolai Alifanov nu i-a fost tradus conținutul actului întocmit, Colegiul le reține ca fiind nefondate, având în vedere faptul că, respectivele argumente nu au fost probate în nici un mod, mai mult ca atât prin prisma funcției pe care o deține, și anume vânzătoare la o gheretă alimentară, se prezumă că angajatorul a respectat obligația de a angaja persoane care cunosc limba de stat, având în vedere că aceasta nemijlocit interacționează cu consumatorii, cetățeni ai Republicii Moldova care vorbesc limba de stat.

În concluzie, Colegiul menționează, că pretențiile reclamantului privind ilegalitatea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013, în partea prin care s-a aplicat sancțiunea fiscală sub formă de amendă pentru desfășurarea unei activități fără utilizarea mașinii de casă și de control cu memorie fiscală existente, conform art. 254 alin. (2) Cod Fiscal (în redacția la data emiterii deciziei), sunt nefondate, cererea în partea respectivă urmând a fi respinsă și menținută decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013, în această parte.

Cu referire la decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013, și anume în partea prin care s-a aplicat sancțiunea fiscală sub formă de amendă pentru neprezentarea de către contribuabil la prima cerere a documentelor de proveniență a mărfii persoanelor din cadrul organelor cu atribuții de administrare fiscală în temeiul art. 253 alin. (1) al Codului Fiscal, Colegiul menționează, că în partea respectivă decizia este ilegală, urmând a fi casată din considerentele ce urmează:

Potrivit art. 253 alin. (1) Cod Fiscal (în redacția la data emiterii deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013), *Împiedicarea controlului fiscal prin neasigurarea accesului în încăperile de producție, în depozite, în locurile de păstrare a bunurilor, în spațiile comerciale și în spațiile cu o altă destinație, prin neprezentarea de explicații, date, informații și documente, necesare organului fiscal, asupra problemelor care apar în timpul controlului, prin alte acțiuni sau inacțiuni se sancționează cu amendă de 10000 de lei.”*

La cazul prezentei spețe neprezentarea actelor de proveniență în privința băuturilor alcoolice și fructelor exotice de către vânzătoare la prima cerere a organului fiscal din cauza lipsei acestora, nu se încadrează în prevederile art. 253

al Codului Fiscal.

Mai mult decât atât, se evidențiază că potrivit respectivului art. 253 alin. (1) Cod Fiscal, doar împiedicarea controlului fiscal constituie o certă încălcare fiscală ce atrage aplicarea amenzii în mărime de 10 000 lei, însă la cazul prezentei spețe, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013, contribuabilul ÎI „Cuzimuc Alexandru a fost sancționat pentru lipsa actelor de proveniență a mărfii propuse spre comercializare, situație susceptibilă a fi calificată prin prisma art. 265 Cod Contravențional (achiziționarea, păstrarea, transportul spre comercializare și comercializarea mărfurilor fără dovada originii sau a provenienței lor) sau, după caz, art. 344 alin. (2) lit. b) Cod Contravențional (încălcarea cerințelor prescrise sau declarate privind producerea, depozitarea, plasarea pe piață și comercializarea produselor cu încălcarea regulilor privind informarea consumatorilor despre originea produselor), sarcina verificării respectării cărora nu ține de competența organelor fiscale, dar de atribuțiile organelor Ministerului Afacerilor Interne și Agenției pentru Protecția Consumatorilor.

Astfel, decizia contestată nu demonstrează scopul de organizare a executării în concret a normei legale prevăzute la art. 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, care prevede expres că actul administrativ reprezintă o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este întemeiat, care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care: acțiunea reclamantului urmează a fi admisă parțial, cu anularea parțială a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013, și anume în partea prin care s-a aplicat sancțiunea fiscală sub formă de amendă pentru neprezentarea de către contribuabil la prima cerere a documentelor de proveniență a mărfii persoanelor din cadrul organelor cu atribuții de administrare fiscală în temeiul art. 253 alin. (1) al Codului Fiscal, în rest, acțiunea urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Se admite recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „Cuzimuc Alexandru”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2015 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 septembrie 2014, emise în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Individuală „Cuzimuc Alexandru” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013 și deciziei nr. 489 din 14 iunie 2013 și se pronunță o nouă hotărâre după cum

urmează:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Individuală „Cuzimuc Alexandru” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013 și deciziei nr. 489 din 14 iunie 2013.

Se anulează parțial decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013 și anume în partea prin care s-a aplicat sancțiunea fiscală sub formă de amendă în mărime de 10 000 lei, pentru neprezentarea de către contribuabil la prima cerere a documentelor de proveniență a mărfii persoanelor din cadrul organelor cu atribuții de administrare fiscală în temeiul art. 253 alin. (1) al Codului Fiscal.

În rest, cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Individuală „Cuzimuc Alexandru” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei nr. 1130/3/10 din 19 martie 2013 și deciziei nr. 489 din 14 iunie 2013, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tatiana Vieru

Iuliana Oprea

Ion Corolevschi

Ion Druță